

Դանիելի Գիրքը — Հիսունինըերորդ թիվը

Վերջին մարգարեական գաղտնիքի բացահայտումը. վճռորոշ
կնիքաբացումը Հուդայի ցեղի Առյուծի կողմից

Jeff Pippenger
2024-01-23

Փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ վերջնական
մարգարեական գաղտնիքը բացվում է Հուդայի ցեղից եղող Առյուծի կողմից, և
իմաստուններն են, որ հասկանում են այն գիտության աճը, որ առաջանում է այդ
բացումից: Հայտնության գրքի երկու վկաներ լույս են սփռում այն բանի մի մասի վրա,
ինչ բացվում է այդ ժամանակ:

Ահա իմաստությունը: Ով որ խոհեմություն ունի, թող հաշվի գազանի թիվը,
որովհետև դա մարդու թիվ է. և նրա թիվը վեց հարյուր վաթսունվեց է: ... Եվ ահա
այն միտքը, որ իմաստություն ունի: Յոթ գլուխները յոթ լեռներ են, որոնց վրա կինը
նստած է: Հայտնություն 13:18, 17:9.

«Եկեղեցու և Աստծո օրենքի դեմ պատերազմելու կոչված վերջին գորությունը,
խորհրդանշված էր գառնանման եղջյուրներ ունեցող մի գազանով», Միացյալ
Նահանգներն է: Այն աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունն է,
և նրա թագավորության կառուցվածքը նույն կառուցվածքն է (պատկերը), ինչպիսին
աստվածաշնչյան մարգարեության հինգերորդ թագավորության կառուցվածքն էր: Այն
դառնում է մի թագավորություն, որտեղ Եկեղեցին իշխում է Պետության վրա, ապա
ամբողջ երկրագնդին հարկադրում է ընդունել հենց այդ դասավորությունը: Եկեղեցու և
Պետության միավորումը լիովին զարգանում է Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու
կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

«Գազանի պատկերը» ներկայացնում է ուխտադրժող բողոքականության այն ձևը,
որը պիտի զարգանա, երբ բողոքական եկեղեցիները քաղաքացիական
իշխանության օգնությունը փնտրեն՝ իրենց դոգմաները պարտադրելու համար:
«Գազանի նշանը» դեռևս մնում է սահմանվելու ենթակա»: The Great Controversy, 445.

Գազանի պատկերը և գազանի նշանը երկու տարբեր խորհրդանշներ են, սակայն հենց
կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ է, որ գազանի պատկերը հասնում է իր լիակատար
զարգացմանը:

«Կիրակիի պահպանումը բողոքական եկեղեցիների կողմից պարտադրելը
պապության գազանի պաշտամունքի պարտադրում է: Նրանք, ովքեր,
հասկանալով չորրորդ պատվիրանի պահանջները, ընտրում են պահել կեղծ
շաբաթը ճշմարիտ Շաբաթի փոխարեն, այդպիսով պատիվ են մատուցում այն
իշխանությանը, որի կողմից միայն այն պատվիրված է: Բայց հենց աշխարհիկ
իշխանությամբ կրոնական պարտականություն պարտադրելու այդ իսկ
գործողությամբ եկեղեցիները իրենք կկազմեն գազանի պատկերը. հետևաբար

Միացյալ Նահանգներում կիրակիի պահպանումը պարտադրելը կլինի գազանի և նրա պատկերի պաշտամունքի պարտադրում»: The Great Controversy, 448, 449.

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգների Սահմանադրությունն ամբողջովին տապալվում է, և ազգը լիովին բաժանվում է արդարությունից: Այնուհետև, Սատանայի լիակատար վերահսկողության ներքո, Միացյալ Նահանգները աշխարհին հարկադրում է ընդունել նույն Եկեղեցի-Պետություն համակարգը, որը հենց նոր հաստատվել է Միացյալ Նահանգներում: Աշխարհի կառավարությունը Միավորված ազգերի կազմակերպությունն է, իսկ այդ հարաբերության վրա իշխող Եկեղեցին Հռոմեական եկեղեցին է:

«Աշխարհը լի է փոթորիկով, պատերազմով և երկպառակության: Սակայն մեկ գլխի՝ պապական իշխանության ներքո, ժողովուրդները պիտի միավորվեն՝ Աստծուն ընդդիմանալու Նրա վկաների անձի մեջ»: Վկայություններ, հ. 7, 182:

Եկեղեցու և Պետության այն համակարգը, որ մարգարեության մեջ ներկայացված է որպես գազանի պատկերը, նույնպես վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միություն է: Հայտնություն տասնյոթի տասը թագավորները, որոնք յոթերորդ գլուխն են, ներկայացնում են վիշապի իշխանությունը:

«Թագավորները, իշխանավորները և կառավարիչները իրենց վրա դրել են նեռի դրոշմը և ներկայացված են որպես այն վիշապը, որ գնում է պատերազմելու սրբերի դեմ՝ նրանց դեմ, ովքեր պահում են Աստծու պատվիրանները և ունեն Հիսուսի հավատքը»: Testimonies to Ministers, 38.

«Տասը թագավորները» ներկայացնում են Միավորված ազգերի կազմակերպությունը, որի կրոնը սպիրիտիզմն է, և սուտ մարգարեի կրոնը ուխտադրժող բողոքականությունն է, իսկ գազանի կրոնը կաթոլիկությունն է, որը պարզապես սպիրիտիզմ է՝ քրիստոնեության դավանության քողով ծածկված:

«Պապականության հաստատումը պարտադրող հրամանագրով՝ Աստծո օրենքի խախտմամբ, մեր ազգը լիովին կխզի իրեն արդարությունից: Երբ բողոքականությունը իր ձեռքը կանցնի անդունդի վրայով՝ բռնելու հռոմեական իշխանության ձեռքը, երբ նա կձգվի վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու սպիրիտիզմի հետ, երբ այս եռակի միության ազդեցության ներքո մեր երկիրը կհրաժարվի իր Սահմանադրության՝ որպես բողոքական և հանրապետական կառավարության, ամեն մի սկզբունքից և միջոցների կձեռնարկի պապական կեղծիքների ու մոլորությունների տարածման համար, այն ժամանակ մենք կարող ենք իմանալ, որ եկել է Սատանայի զարմանահրաշ գործելու ժամանակը, և որ վախճանը մոտ է»: Վկայություններ, հատոր 5, 451:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությունը կատարվում է: Այդ ժամանակ Միացյալ Նահանգները աշխարհին հարկադրում է ընդունել Միավորված ազգերի կազմակերպության մեկաշխարհային կառավարությունը, որովհետև կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ աշխարհը մատնվում է մեծ ճգնաժամի, երբ իսլամը դատաստան է բերում Միացյալ Նահանգների վրա՝ արևին

երկրպագելու պարտադրանքը գործադրելու համար: Այնուհետև սատանան հայտնվում է՝ անձնավորելու Քրիստոսին, և ինչպես Միացյալ Նահանգները աշխարհին հարկադրում է ընդունել եկեղեցու և պետության մեկաշխարհային միացումը, այնպես էլ աշխարհին հարկադրում է ընդունել կիրակին որպես հանգստյան օր: Նույն փորձության ընթացքը, որ տեղի է ունեցել Միացյալ Նահանգներում, ապա բերվում է ամբողջ աշխարհի վրա:

«Օտար ազգերը կհետևեն Միացյալ Նահանգների օրինակին: Թեև նա է առաջնորդում, այնուամենայնիվ նույն ճգնաժամը պիտի գա մեր ժողովրդի վրա աշխարհի բոլոր մասերում»: Վկայություններ, հատոր 6, 395:

Այն սկզբունքը, թե ազգային հավատությանը հաջորդում է ազգային կործանումը, գալիս է յուրաքանչյուր երկրի վրա, երբ նրանք ընդունում են արևի օրը որպես երկրպագության օր: Սաստկացող ճգնաժամը այն «մեկ ժամն» է, որի ընթացքում տասը թագավորները իշխում են պապի՝ «մեղքի մարդու» հետ: Նրանք համաձայնեցին իրենց յոթերորդ թագավորությունը հանձնել պապական իշխանությանը, որովհետև մղվում են հավատալու, թե պապականության բարոյական հեղինակությունն անհրաժեշտ է աշխարհը միավորելու համար իսլամի դեմ սաստկացող պատերազմի դեմ հանդիման: 1798 թվականին Միավորված ազգերի կազմակերպությունը դեռևս չէր մտել պատմության մեջ:

Եվ այն տասը եղջյուրները, որ տեսար, տասը թագավորներ են, որոնք դեռ թագավորություն չեն ստացել, բայց գազանի հետ մեկ ժամով իշխանություն են ընդունում իբրև թագավորներ: Սրանք մեկ միտք ունեն և իրենց զորությունն ու իշխանությունը տալիս են գազանին: Սրանք պատերազմ պիտի մղեն Գառան դեմ, և Գառը կհաղթի նրանց, որովհետև Նա տերերի Տերն է և թագավորների Թագավորը. և նրանք, որ Նրա հետ են, կոչվածներ են, ընտրվածներ և հավատարիմներ: Հայտնություն 17:12–14:

Ինչպես միշտ էլ եղել է պապի պարագայում, թագավորները իշխանություն պիտի տրամադրեն պապականությանը՝ Աստծո ժողովրդի դեմ հալածանքն իրականացնելու համար, և հենց այն տասը թագավորներն են, որ պատերազմում են Գառի դեմ, սակայն այդ անում են «մեղքի մարդու» թելադրանքով: «Մեղքի մարդը» նաև այն «մարդն» է, որին բռնվում են յոթ եկեղեցիները Եսայիի չորրորդ գլխում:

Եվ այն օրը յոթ կին պիտի բռնեն մեկ մարդուց՝ ասելով. «Մենք մեր հացը պիտի ուտենք և մեր հանդերձը պիտի հագնենք, միայն թե թող քո անունով կոչվենք, որպեսզի վերացվի մեր անարգանքը»: Այն օրը Տիրոջ ճյուղը պիտի լինի գեղեցիկ և փառավոր, և երկրի պտուղը՝ գերազանց և վայելչակազմ Իսրայելից փրկվածների համար: Եսայիա 4:1, 2.

«Յոթ կանայք»-ը ներկայացնում են, որ պապականությունը (մեղքի մարդը) վերահսկողություն ունի երկրի բոլոր եկեղեցիների վրա, ինչպես որ վերահսկողություն ունի բոլոր ազգերի վրա: Այն «նախատինքը», որից եկեղեցիները ցանկանում են խուսափել, կիրակի օրը երկրպագելու պահանջը մերժելու «նախատինքն» է: Շաբաթը

հավատարիմ պահողները կհալածվեն իրենց հավատարմության համար, և իսլամը նույնպես կհրաժարվի արևի օրը պահելուց: Այն համաձայնությունը, որ Միացյալ Նահանգները կազմակերպում է պապականության և Միավորված ազգերի կազմակերպության միջև, այն է, որ մեղքի մարդու բարոյական իշխանությունն է այն, ինչ անհրաժեշտ է աշխարհը դեպի իսլամի դեմ պատերազմի ընդունումը առաջնորդելու համար՝ երկրի վրա խաղաղություն հաստատելու նպատակով:

Բայց ժամանակների և եղանակների մասին, եղբայրներ՝ ր, կարիք չունեք, որ ձեզ գրեմ. որովհետև դուք ինքներդ կատարելապես գիտեք, որ Տիրոջ օրը գիշերվա մեջ եկող գողի պես է գալիս: Որովհետև երբ ասեն՝ խաղաղություն և ապահովություն, այնժամ հանկարծակի կործանում կգա նրանց վրա, ինչպես երկունքը՝ հողի կնոջ վրա, և նրանք չեն փախչի: Բայց դուք, եղբայրներ՝ ր, խավարի մեջ չեք, որպեսզի այդ օրը ձեզ վրա հասնի որպես գող: Դուք բոլորդ լույսի որդիներ եք և օրվա որդիներ. մենք ո՛չ գիշերվանից ենք, ո՛չ էլ խավարից: Ա. Թեսալոնիկեցիներ 5:1-5.

Աստվածաշնչյան մարգարեության «խաղաղություն և ապահովություն» պատգամը, որը միշտ ներկայացվում է որպես կեղծ պատգամ, տրամաբանական է միայն այնպիսի ժամանակաշրջանում, երբ խաղաղություն և ապահովություն չկան: Ոչ մի պատճառ չկա ներկայացնելու «խաղաղություն և ապահովություն» պատգամ, երբ խաղաղությունն ու ապահովությունը գոյություն ունեն: Իսլամը վերացնում է ամեն խաղաղություն և ապահովություն: Այդ կեղծ պատգամի հետ կապված «հանկարծակի կործանումը» մի կործանում է, որ սաստկանում է, որովհետև այն նման է «ծննդաբերության ցավերի մեջ գտնվող կնոջ»: Երրորդ Վալի առաջին երկունքի ցավը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ն էր:

Եղիայի և Հովհաննես Մկրտչի մարգարեական գծերում պատկերացվում է պապական իշխանության խաբեությունը: Երբ Աքաաբը վերադարձավ Սամարիա՝ Հեզաբելին տեղեկացնելու, որ Եղիայի Աստվածն է ճշմարիտ Աստվածը, որովհետև նա կրակ էր իջեցրել երկնքից, Աքաաբն այն ժամանակ հասկացավ, որ Հեզաբելը խաբել էր իրեն՝ Եղիայի հանդեպ իր ատելության հարցում: Նույն ատելությունն ու խաբեությունը պատկերացվեց նաև այն ժամանակ, երբ Հերովդեսը իր ծննդյան խնջույքի ժամանակ Սաղոմեն խոստացավ իր թագավորության կեսը: Սաղոմեն Հերովդիայի դուստրն էր, ուստի Հերովդեսը վիշապն էր, Հերովդիան՝ պապականությունը, իսկ Սաղոմեն՝ սուտ մարգարեն:

Պատմության մեջ Սալոմեի պարի խաբուսիկ գործությունն օգտագործվեց՝ առաջնորդելու Հերովդեսին (տասը թագավորներին), որ իրենց թագավորության կեսը տան մի եկեղեցու (մի կնոջ): Կինը (Սալոմեն) գտնվում էր իր մոր (կաթոլիկության) ղեկավարության ներքո, և Հերովդեսը չափազանց ուշ հասկացավ, որ Հերովդիայի վերաբերմունքը Հովհաննեսի հանդեպ նույնն էր, ինչ Հեզաբելի վերաբերմունքը Եղիայի հանդեպ: Երկու դեպքում էլ շաբաթապահները պետք է մեռնեն:

Իսլամը աստիճանաբար, սակայն արագ կերպով, խաղաղությունն ու ապահովությունը հեռացնում է երկրագնդից և, այդպիսով, մարդկությանը միավորում է իսլամի դեմ: Իսլամի արագորեն սրվող պատերազմական գործողությունները ներկայացնում են այն

փաստարկը, որը գործի է դրվում՝ վերջին օրերին հաստատելու գազանի համաշխարհային պատկերը: Աշխարհի վրա բերվող խաբեությունը (տասը թագավորների վրա) բերվում է Միացյալ Նահանգների կողմից (Մալումե), և դա աշխարհին մղում է հավատալու, թե իրենք պետք է միավորվեն իսլամի դեմ, սակայն նրանք չափազանց ուշ են իմանում, որ այդ պայմանավորվածությունը ընդամենը խորամանկ հնարք էր, որը պետք է օգտագործվեր շաբաթապահներին հալածելու համար: Խաբեությունը այն պատճառների մի մասն է, որի համար տասը թագավորները աստում են պոռնիկին, թեև ճնշման տակ գտնվելիս համաձայնեցին իրենց յոթերորդ թագավորությունը նրան տալ:

Եվ այն տասը եղջյուրները, որ տեսար գազանի վրա, դրանք պիտի ասեն պոռնիկին, և պիտի ամայի ու մերկ անեն նրան, և պիտի ուտեն նրա մարմինը, և նրան կրակով պիտի այրեն: Որովհետև Աստված նրանց սրտերի մեջ դրել է, որ կատարեն Իր կամքը, և համաձայն լինեն, և իրենց թագավորությունը տան գազանին, մինչև որ Աստծո խոսքերը կատարվեն: Հայտնություն 17:16, 17.

Միավորված ազգերի կազմակերպության գլոբալիստները պարզապես երկրի «թագավորները» չեն, այլ ներկայացված են նաև որպես «վաճառականներ», ուստի գլոբալիստները բաղկացած են քաղաքական և տնտեսական ուժերից: Հայտնություն տասնյոթ և տասնութի տեսիլքը Հովհաննեսին բերած հրեշտակի նպատակը այն էր, որ Հովհաննեսին ցույց տա Տյուրոսի մեծ պոռնիկի դատաստանը: Գլոբալիստների երկու կատեգորիաներն էլ սգում են պապականության մահը:

Ուստի նրա պատուհասները պիտի գան մեկ օրում՝ մահ, և սուգ, և սով, և նա ամբողջապես կրակով պիտի այրվի, որովհետև գորավոր է Տեր Աստվածը, որ դատում է նրան: Եվ երկրի թագավորները, որոնք նրա հետ պոռնկություն են գործել և շվայտությամբ ապրել, պիտի ողբան նրա վրա և սուգ անեն նրա համար, երբ տեսնեն նրա այրման ծուխը, հեռու կանգնած նրա տանջանքի ահից՝ ասելով. «Վա՛յ, վա՛յ քեզ, մեծ քաղաք Բաբելոն, հզո՛ր քաղաք, որովհետև մեկ ժամում եկավ քո դատաստանը»: Եվ երկրի վաճառականները պիտի լացեն ու սուգ անեն նրա վրա, որովհետև այլևս ոչ ոք չի գնում նրանց ապրանքը: Հայտնություն 18:8-11:

Վաճառականներն ու թագավորները երկուսն էլ կանգնում են հեռվում և աղաղակում. «Վա՛յ, վա՛յ»: Հունարենում «վա՛յ» բառը Թվկեության ութերորդ գլխում թարգմանված է որպես «ողբ»:

Եվ ես տեսա ու լսեցի մի հրեշտակի, որ թռչում էր երկնքի մեջտեղով և բարձր ձայնով ասում էր. Վա՛յ, վա՛յ, վա՛յ երկրի բնակիչներին՝ երեք հրեշտակների փողի մյուս ձայների պատճառով, որ դեռ պիտի հնչեն: Հայտնություն 8:13.

Երեք Վայերը ներկայացնում են հինգերորդ, վեցերորդ և յոթերորդ Փողերը, և դրանք իսլամի խորհրդանիշներն են: Թագավորները, վաճառականները և նավապետները բոլորը տասնութերորդ գլխում երեք անգամ աղաղակում են. «վա՛յ, վա՛յ»:

Եվ երկրի թագավորները, որոնք նրա հետ պոռնկություն էին գործել և փափկությամբ ապրել, պիտի ողբան նրան և սուգ անեն նրա համար, երբ տեսնեն

նրա այրման ծուխը, հեռու կանգնած՝ նրա տանջանքի ահից, ասելով. «Վա՛յ, վա՛յ, մեծ քաղաք Բաբելոն, հզո՛ր քաղաք, որովհետև մեկ ժամում եկավ քո դատաստանը»: ... Այդ բաների վաճառականները, որոնք նրանից հարստացել էին, պիտի հեռու կանգնեն նրա տանջանքի ահից՝ լաց լինելով և ողբալով, և ասելով. «Վա՛յ, վա՛յ, մեծ քաղաք, որ հազնված էր բեհեզով, ծիրանիով և կարմիրով, և զարդարված էր ոսկով, թանկարժեք քարերով և մարգարիտներով, որովհետև մեկ ժամում այսքան մեծ հարստությունը ապականվեց»: Եվ ամեն մի նավապետ, և նավերով ուղևորվող ամբողջ բազմությունը, և նավաստիները, և ծովով առևտուր անող բոլոր մարդիկ, հեռու կանգնեցին, և աղաղակում էին, երբ տեսնում էին նրա այրման ծուխը, ասելով. «Ո՞ր քաղաքն է նման այս մեծ քաղաքին»: Եվ իրենց գլուխների վրա փռեցին ցանեցին, և աղաղակում էին՝ լալով ու ողբալով, ասելով. «Վա՛յ, վա՛յ, մեծ քաղաք, որի շքեղության պատճառով ծովում նավեր ունեցող բոլոր մարդիկ հարստացան, որովհետև մեկ ժամում նա ամայացավ»: Հայտնություն 18:9-10, 15-19:

Պապականության դատաստանն իրագործվող «ժամը» Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի «ժամն» է, այսինքն՝ «մեծ երկրաշարժի ժամը», և այն ներկայացնում է կիրակիի օրենքի ժամանակաշրջանը, որը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակիի օրենքից և շարունակվում է մինչև Միքայելը կանգնի, և մարդկային փորձաշրջանը փակվի: Գլոբալիստները, որոնք ասում էին պոռնիկին, սակայն nonetheless համաձայնեցին իրենց թագավորությունը նրան տալ մեկ ժամով, ոչ միայն երեք անգամ կրկնում են «վայ, վայ» (ա՛յ, ա՛յ), այլև տալիս են այս հարցը. «Ո՞ր քաղաքն է նման այս մեծ քաղաքին»: Նրանք այդ հարցը տալիս էին նաև Եզեկիելի գրքում:

Եվ իրենց ձայնը պիտի բարձրացնեն քո դեմ, և դառնապես պիտի աղաղակեն, և հող պիտի ցանեն իրենց գլուխների վրա, մոխրի մեջ պիտի թավալվեն: Եվ քեզ համար բոլորովին պիտի ճաղատանան, և քուրձ պիտի կապեն իրենց վրա, և սրտի դառնությամբ ու դառը ողբով պիտի լաց լինեն քեզ համար: Եվ իրենց ողբի մեջ քեզ համար ողբերգություն պիտի բարձրացնեն և քեզ վրա պիտի ողբան ասելով. «Ո՞ր քաղաքն է նման Տյուրոսին, ծովի մեջ կործանվածին նման»: Երբ քո ապրանքները ծովերից դուրս էին գալիս, դու կշտացնում էիր շատ ժողովուրդների. դու հարստացնում էիր երկրի թագավորներին քո հարստությունների և քո առևտրի առատությամբ: Այն ժամանակ, երբ դու պիտի կոտորվես ծովերի կողմից՝ ջրերի խորքերում, քո ապրանքները և քո ամբողջ բազմությունը քո մեջ պիտի ընկնեն: Կողմերի բոլոր բնակիչները պիտի զարմանան քեզ վրա, և նրանց թագավորները սաստիկ պիտի վախենան, նրանց դեմքերը պիտի խռովվեն: Ժողովուրդների մեջ եղող վաճառականները պիտի սուլեն քեզ վրա. դու սարսափ պիտի լինես և այլևս երբեք չպիտի լինես»: Եզեկիել 27:30-36.

Եզեկիելը նույնացնում է քաղաքը որպես «Տյուրոս», որը «ծովի մեջտեղում կործանված է»: Եսային, խոսելով Տյուրոսի (Տյուրոսի) պոռնիկի մասին, որը նաև Հայտնության մեծ պոռնիկն է, որը Կաթոլիկ եկեղեցին է, և նրան նաև նույնացնում է որպես թագադրող քաղաք:

Սա՞ է ձեր ուրախության քաղաքը, որի հնությունն հնագույն օրերից է: Իր իսկ ոտքերը պիտի նրան տանեն հեռու՝ պանդխտության: Ո՞վ է այս խորհուրդը

սահմանել Տիրոսի դեմ, պսակադրող քաղաքի դեմ, որի վաճառականները իշխաններ են, որի առևտրականները երկրի պատվականներն են: Զորաց Տերը դա խորհել է, որպեսզի պղծի ամեն փառքի հպարտությունը և արհամարհանքի մատնի երկրի բոլոր պատվականներին: Եսայիա 23:7–9.

Պապականությունն է «պսակադրող քաղաքը», որովհետև հենց նա է, որ հավակնում է նստել որպես թագուհի՝ եռակի միության վրա:

Որքան որ նա փառավորել է իրեն և ապրել հեշտության ու վայելքների մեջ, այնքան տվեք նրան տանջանք և սուգ. որովհետև իր սրտում ասում է. «Թագուհի եմ նստած, և այրի չեմ, և սուգ երբեք չեմ տեսնի»: Հայտնություն 18:7.

Եզեկիելն ասաց, որ պոռնիկի դատաստանը կատարվում է «ծովի միջում»՝ Տյուրոսի վերաբերյալ իր ողբում:

Եվ Տիրոջ խոսքը դարձյալ եղավ ինձ՝ ասելով. Արդ, դու, մարդո՛ւ որդի, ողբ բարձրացրու Տյուրոսի վրա: ... Թարսիսի նավերը երգում էին քո մասին քո շուկայում, և դու լցվեցիր ու դարձար շատ փառավոր՝ ծովերի մեջտեղում: Քո թիավարները քեզ մեծ ջրերի մեջ տարան. արևելյան քամին կոտրեց քեզ ծովերի մեջտեղում: Եզեկիել 27:1, 2, 25, 26.

Հենց «արևելյան քամին» է, որ դատաստան է բերում Թյուրոսի պոռնիկի՝ պսակադրող քաղաքի վրա, և «արևելյան քամին» իսլամի խորհրդանիշն է: Տասը թագավորների կողմից իսլամի դեմ մղվող պատերազմն է, որ կործանում է վերջին օրերի պապականությունը: Տասը թագավորների այն գիտակցումը, որ իրենք խաբված են եղել, նույնպես վախ է ծնում նրանց սրտերում:

Գեղեցիկ է իր դիրքով, ամբողջ երկրի ուրախությունը՝ Միոն լեռը, հյուսիսի կողմերում, մեծ Թագավորի քաղաքը: Աստված հայտնի է նրա պալատներում՝ որպես ապավեն: Ահա թագավորները հավաքվեցին, միասին անցան: Նրանք տեսան այն, և ապշեցին. խռովվեցին և շտապեցին հեռանալ: Ահ այնտեղ սարսափ բռնեց նրանց, և ցավ՝ երկունքի մեջ եղող կնոջ պես: Դու կործանում ես Թարսիսի նավերը արևելյան հողմով: Ինչպես լսել ենք, այնպես էլ տեսել ենք Զորաց Տիրոջ քաղաքում, մեր Աստծու քաղաքում. Աստված կհաստատի այն հավիտյան: Մեկա: Սաղմոսներ 48:2–8.

Գլոբալիստները նայեցին Աստծո արքայությանը, ինչպես որ այն ներկայացված է Երուսաղեմ քաղաքով, սակայն իրենց գլուխ ընտրեցին Բաբելոնը՝ «այն մեծ քաղաքը»: Երբ Աստված դատում է այդ մեծ քաղաքը, նրանք աղաղակում ու ողբում են, երբ գիտակցում են, որ կորած են, որովհետև իրենց ընտրած մեծ քաղաքը կործանվում է ծովի մեջտեղում՝ Իսլամի (արևելյան քամու) կողմից իրենց վրա բերված պատերազմի հետևանքով: Եվ այդ պատերազմը աստիճանաբար սաստկացող պատերազմ է, որովհետև այն ծննդաբերության ցավերի մեջ եղող կնոջ պես է:

Աստծո այն արքայությունը, որին նրանք հալածել են հանուն պապականության, ներկայացված է Դանիելի երկրորդ գլխում, որտեղ մեզ հայտնում է, որ «այս [գլոբալիստ]

թագավորների օրերում» Աստված կհաստատի Իր հավիտենական արքայությունը:

Եվ այն թագավորների օրերում երկնքի Աստված պիտի հաստատի մի թագավորություն, որ երբեք չի կործանվի. և այդ թագավորությունը ուրիշ ժողովրդին չի թողնվի, այլ պիտի փշրի ու սպառի բոլոր այդ թագավորությունները, և ինքը պիտի կանգնի հավիտյան: Դանիել 2:44.

Միլլերականները հավատում էին, որ ապրում են «այս թագավորների օրերում», սակայն Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի տասը թագավորները դեռևս պատմության ասպարեզ չէին ելել. իսկապես, նրանք միայն այժմ են սկսում երևան գալ:

Միլլերականները ճիշտ էին, բայց նրանց տեսիլքը սահմանափակ էր: Աստծո արքայությունը, որ հաստատվում է Հայտնության տասնյոթերորդ և տասնութերորդ գլուխների թագավորների օրերում, վերջին անձրևի ժամանակաշրջանն է:

«Ես տեսա, որ ամեն ինչ լարված սպասումով նայում է և իր միտքը ձգում իր առջև կանգնած մոտալուտ ճգնաժամին: Իսրայելի մեղքերը պետք է նախապես դատաստանի առջև բերվեն: Ամեն մի մեղք պետք է խոստովանվի սրբաբանում, ապա գործը կշարժվի առաջ: Սա պետք է այժմ արվի: Նեղության ժամանակ մնացորդը պիտի աղաղակի. Իմ Աստվա՛ծ, իմ Աստվա՛ծ, ինչո՞ւ թողեցիր ինձ»:

«Վերջին անձրևը գալու է նրանց վրա, ովքեր մաքուր են. այն ժամանակ բոլորն էլ այն կընդունեն, ինչպես նախկինում»:

«Երբ չորս հրեշտակները բաց թողնեն, Քրիստոսը կհաստատի Իր արքայությունը: Վերջին անձրևը ոչ ոք չի ստանա, բացի նրանցից, ովքեր անում են ամեն բան, ինչ կարող են: Քրիստոսը կօգնե մեզ: Բոլորը կարող էին հաղթողներ լինել Աստծո շնորհով՝ Հիսուսի արյան միջոցով: Ամբողջ երկինքը հետաքրքրված է այս գործով: Հրեշտակներն էլ են հետաքրքրված»:

Spalding and Magan, 3.

Վերջին անձրևի ժամանակ, երբ հրեշտակները արձակում են չորս հողմերը, «այս թագավորների օրերում» է, որ Քրիստոս հաստատում է Իր թագավորությունը: Վերջին անձրևը աստիճանական է և սկսեց կաթկթել 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, երբ երրորդ Վա՛յը մտավ պատմության մեջ, սակայն ազգերի գայրացումը անմիջապես զսպվեց: Այն շարունակում է սաստկանալ իր ուժգնությամբ, մինչև Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքը, երբ այն բերում է ազգային կործանում: Այդ սաստկացող դատաստանը ապա շարունակվում է, քանի որ յուրաքանչյուր այլ ազգ հետևում է Միացյալ Նահանգների օրինակին և, հետևաբար, կրում է նույն դատաստանները: Այն սաստկանում է մինչև շնորհի ժամանակի փակվելը: Այն զարգանում է ծննդաբերող կնոջ պես:

Հաջորդ հողվածում կշարունակենք յոթից ութերորդ եղողի քննությունը:

«Քանի դեռ նրանք, ովքեր դավանում են ճշմարտությունը, ծառայում են սատանային, նրա դժոխային սովերը պիտի խավարեցնի Աստծո և երկնքի մասին նրանց տեսիլքը: Նրանք պիտի լինեն ինչպես նրանք, որ կորցրել են իրենց առաջին սերը: Նրանք չեն կարող տեսնել հավիտենական իրականությունները: Այն, ինչ

Աստված պատրաստել է մեզ համար, ներկայացված է Զաքարիայի 3-րդ և 4-րդ գլուխներում, ինչպես նաև 4.12–14-ում. «Եվ դարձյալ պատասխանեցի ու ասացի նրան. Ի՞նչ են այս երկու ձիթենու ճյուղերը, որոնք երկու ոսկե խողովակների միջով իրենց միջից դուրս են հոսեցնում ոսկե յուղը: Եվ նա պատասխանեց ու ասաց ինձ. Մի՞թե չգիտես, թե դրանք ինչ են: Եվ ես ասացի. Ո՛չ, տե՛ր իմ: Այն ժամանակ նա ասաց. Սրանք այն երկու օծյալներն են, որ կանգնած են ողջ երկրի Տիրոջ մոտ»:

«Տերը լի է միջոցներով: Նրա մոտ ոչ մի միջոցի պակաս չկա: Մեր հավատի պակասի, մեր աշխարհասիրության, մեր թեթևախոսության, մեր անհավատության պատճառով, որոնք արտահայտվում են մեր խոսակցության մեջ, մույթ ստվերներ են կուտակվում մեր շուրջը: Քրիստոսը խոսքով կամ բնավորությամբ չի հայտնվում որպես ամբողջապես սիրելի և տասը հազարների մեջ գերազանցագույնը: Երբ հոգին բավարարվում է իրեն դատարկության բարձրացնելու մեջ, Տիրոջ Հոգին կարող է քիչ բան անել նրա համար: Մեր կարճատես տեսողությունը տեսնում է ստվերը, բայց չի կարող տեսնել նրա անդին եղած փառքը: Հրեշտակները պահում են չորս հողմերը, որոնք ներկայացված են որպես բարկացած ձի, որ ձգտում է պոկվել ու սուրալ ամբողջ երկրի երեսով մեկ՝ իր ճանապարհին բերելով կործանում և մահ:»

«Պիտի՞նջենք հենց հավիտենական աշխարհի շեմին: Պիտի՞ լինենք բթացած, սառը և մեռած: Ո՛հ, երանի թե մեր եկեղեցիներում Աստծո Հոգին և շունչը փչվեին Նրա ժողովրդի մեջ, որպեսզի նրանք կանգնեին իրենց ոտքերի վրա և ապրեին: Մենք պետք է տեսնենք, որ ճանապարհը նեղ է, և դուրը՝ անձուկ: Բայց երբ անցնում ենք անձուկ դոնով, նրա ընդարձակությունը սահման չունի»: Manuscript Releases, volume 20, 217.